

Wieprz, dn 09.08.2022

Fn 3120.03.01.2022

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

przepisów prawa podatkowego w zakresie zaistniałego stanu faktycznego

Wójt Gminy Radziechowy – Wieprz działając na podstawie art. 14j § 1, art. 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (t.j. Dz.U. 2021 poz 1540), po rozpatrzeniu wniosku podatnika o udzielenie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego niniejszym

udziela

podatnikowi interpretacji indywidualnej prawa podatkowego w ten sposób, iż w przedstawionym we wniosku stanie faktycznym obowiązek podatkowy podatnika istnieje od 1 stycznia 2022 r. i **nie podlega zwolnieniu** w/w przepisu.

Uzasadnienie

W dniu 13 czerwca 2022 r. do tutejszego Urzędu Gminy wpłynął wniosek ze
o udzielenie indywidualnej interpretacji prawa podatkowego dotyczącej zastosowania zwolnienia wynikającego z art. 6 ust. 2 Ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. 2022 poz 1452).

W przedłożonym wniosku przedstawiał stan faktyczny oraz własne stanowisko w przedmiotowej sprawie.

Podatnik posiada przyłącza kanalizacji sanitarnej i wodociągowej w gminie (zakres administracyjny gminy Radziechowy – Wieprz), opodatkowane podatkiem od nieruchomości w 2022 roku (budowle). **Po zakończeniu realizacji budowy Wnioskodawca otrzymał zaświadczenia z [zaświadczenia wydane w październiku oraz listopadzie 2021 roku].** Z kolei faktury VAT dokumentujące koszty wykonanych robót objętych zaświadczeniami wpłynęły do siedziby w marcu 2022 roku. Od miesiąca kwietnia 2022 roku podatnik rozpoczął dokonywać odpisów

amortyzacyjnych. [redacted] powziął wątpliwości, czy podlega zwolnieniu w podatku od nieruchomości wynikającemu z art. 6 ust. 2 u.p.o.l. odnoszącemu się do budowli. Zdaniem Strony w opisaney sprawie przyjęcie do podstawy opodatkowania podatkiem od nieruchomości wartości budowli, która wynika z otrzymanych w dniu 14 marca 2022 roku dokumentów stwierdzających nabycie środków trwałych powinno nastąpić od 1 stycznia 2023 roku.

Tutejszy organ podatkowy po dokonaniu oceny formalnej poprawności złożonego wniosku zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa ustalił, iż w przedmiotowej sprawie brak jest negatywnych przesłanek do udzielenia indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego i dokonał oceny stanowiska podatnika.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 u.p.o.l. jeżeli okolicznością, od której uzależniony jest obowiązek podatkowy, jest istnienie budowli albo budynku lub ich części, obowiązek podatkowy powstaje z dniem 1 stycznia roku następującego po roku, w którym budowla została zakończona lub w którym rozpoczęto użytkowanie budowli albo budynku lub ich części przed ich ostatecznym wykończeniem. Przepis ten w przypadku opodatkowania budowli lub budynków nowowytbudowanych zmienia zasadę dotyczącą momentu powstania obowiązku podatkowego przewidzianą w art. 6 ust. 1 u.p.o.l., stwierdzając, iż obowiązek podatkowy powstaje wówczas nie pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstały okoliczności uzasadniające powstanie tego obowiązku, ale z dniem 1 stycznia roku następującego po roku, w którym nastąpiły zdarzenia istotne dla powstania obowiązku podatkowego w zakresie nowo wzniesionych budowli lub budynków.

Podnieść należy, iż „obowiązek podatkowy od nowo wybudowanych budowli nie jest uzależniony od przyjęcia budowli do użytkowania (ujęcia ich w ewidencji środków trwałych), ale od zakończenia budowy lub rozpoczęcia użytkowania budowli lub ich części przed ich ostatecznym wykończeniem. Fakt rozpoczęcia dokonywania odpisów amortyzacyjnych na potrzeby przepisów o podatku dochodowym nie ma przełożenia na obowiązki podatnika w zakresie powstania obowiązku w podatku od nieruchomości (por. Wyrok WSA w Gdańsku z dnia 9 maja 2018 r. sygn. akt I SA/Gd 298/18).

Jak trafnie zauważył Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 12 stycznia 2016 r., II FSK 2243/15 (CBOSA) – „przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości nie są środki trwałe, ale budowle lub ich części w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych”. Termin, w którym należy wprowadzić do ewidencji środków trwałych składnik

majątku spełniający warunki określone dla środka trwałego, określa art. 16d ust. 2 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U.2021.0.1800 t.j.) wskazując, że jest to najpóźniej w miesiącu jego przekazania do używania. Nieterminowe wprowadzenie środka trwałego do ewidencji środków trwałych nie prowadzi do uprzywilejowania Spółki poprzez oddalenie w czasie obowiązku podatkowego w podatku od nieruchomości (por. wyrok WSA w Krakowie z 17 lutego 2015 r., sygn.. akt I SA/Kr 1744/14).

Dobitnie w powyższej kwestii wypowiedział się również NSA w wyrokach z dnia 15 stycznia 2020 r. sygn. akt II FSK 2834/18 (LEX nr 2848170) oraz z dnia 21 kwietnia 2022 r. sygn. akt III FSK 183/21 (LEX nr 3348854) stwierdzając, iż „jeżeli w dacie powstania obowiązku podatkowego (czy to przypadającej na pierwszy dzień roku podatkowego, czy to na inny dzień w ciągu roku podatkowego), ustalono wartość stanowiącą podstawę obliczania amortyzacji, to ona stanowi podstawę opodatkowania budowli. Z kolei, jeżeli na dzień powstania obowiązku podatkowego wartości stanowiącej podstawę obliczania amortyzacji nie ustalono, to podstawę opodatkowania stanowi wartość rynkowa budowli”.

W świetle powołanych wyżej poglądów w odniesieniu do zaprezentowanego przez Wnioskodawcę stanu faktycznego, należy wskazać, iż budowę stanowiącej przedmiot opodatkowania przyłącza kanalizacji sanitarnej i wodociągowej . ukończył w 2021 roku, a więc zgodnie z art. 6 ust. 2 u.p.o.l. obowiązek podatkowy od tego przedmiotu opodatkowania powstał w dniu 1 stycznia 2022 r. Skoro jednak w tej dacie nie ustalono jeszcze wartości stanowiącej podstawę obliczania amortyzacji (jako, że nastąpiło to dopiero w kwietniu 2022 r.) to podstawę opodatkowania od dnia 1 stycznia 2022 r. stanowiła wartość rynkowa tej budowli.

W tym stanie rzeczy udzielono interpretacji jak w sentencji pisma.

Pouczenie:

Przytoczona interpretacja indywidualna nie podlega zaskarżeniu odwołaniem, gdyż nie jest decyzją podatkową. Strona niezadowolona z tej interpretacji może zaskarżyć ją do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, przy czym uprzednio powinna wezwać Wójta Gminy Radziechowy – Wieprz, na piśmie w terminie 14 dni od dnia doręczenia interpretacji do usunięcia naruszenia prawa.

Skargę do WSA w Gliwicach wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa.

W przypadku braku odpowiedzi organu podatkowego, skargę wnosi się w terminie 60 dni od dnia wniesienia wezwania o usunięcie naruszenia prawa.

Z poważaniem,

Z up. WÓJTA GMINY
mgr Grzegorz Biela
SEKRETARZ GMINY
Radziechowy-Wieprz

Otrzymują:

1. Adresat
2. A/a
3. Izba Skarbowa w Katowicach